

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Lenka Plášilová, Estetika

Název práce: Fenomén uměleckého falza

Vedoucí práce: Mgr. Ondřej Dadejík, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Lenka Plášilová se ve své bakalářské práci rozhodla zpracovat problematiku hodnotového rozdílu mezi uměleckými díly a jejich padělků, což v rámci jejího záběru znamenalo zvážit hodnotovou strukturu nejen padělků samotných (v kontrastu k uměleckým dílům), nýbrž i reprodukcí, stylových napodobenin a restaurovaných děl.

Práce začíná, pomínu-li formální úvod s náležitým rozvržením struktury práce, představením neznámějších příkladů odhalených uměleckých falz a dále jsou formulovány estetické a etické problémy, jimž fenomén uměleckého falza dal vzniknout. Toto uvedení se v rámci práce ukázalo jako funkční, autorka dokázala díky němu plynule dospět k základním, obecnějším otázkám týkajícím se identity uměleckého díla a uměleckých falz. Dalším krokem je pak představení diskuse na poli současné angloamerické estetiky, kde se autorka nechává vést především knihou *Umění a falzum* (2004) Tomáše Kulků. Lenka Plášilová přejímá Kulkovo rozvržení celé debaty i jím zvolené reprezentanty jednotlivých pozic. Kulkův přístup je doplněn o perspektivu Kulkova žáka Štěpána Kubalíka, což z hlediska bakalářské práce přece jen vytváří o něco plastičtější přehled stavu dané problematiky.

Nutno dodat, že vlastní autorčin pohled, či dokonce její kritický odstup od jmenovaných průvodců, se v práci projevuje sporadicky, nicméně práce nakládá s jednotlivými stranami sporu dle mého názoru převážně korektně, tzn. je zřejmé kdo, co říká a proč. Místy se zdá, že autorka pracuje s některými myšlenkami vybraných autorů pouze přes Kulků a Kubalíka, což je škoda, protože hlubší ponor do studovaných textů by, jak se domnívám, přinesl možnost více se vymezit proti prostředkujícím autorům (Kulkovi a Kubalíkovi). Na druhou stranu jsou jednotlivé strany pojednávající estetickou problematiku uměleckého falza podány přehledně, bez zásadních distorzí a na práci je znát, že její autorka jak argumenty jednotlivých pozic, tak i závažnost celého tématu nejen pochopila, ale i dokázala ve formátu bakalářské práce odpovídajícím způsobem zpracovat.

Paradoxně nejzajímavější moment celé práce se nachází na jejím začátku a spíše, odhadoval bych, nezáměrně. Autorka začíná osvědčenou frází: „Tato práce se bude zabývat fenoménem uměleckého falza, problémem, který je starý jako umění samo.“ (7) Souhlasíme-li s touto tezí, vyvstávají zajímavé otázky: Jak staré je vlastně umění (a tedy i umělecké falzum)? Nebylo by možné stopovat počátky našeho (moderního) chápání umění právě k momentu, kdy začíná být padělání obrazů či uměleckých děl všeobecně rozpoznatelným problémem? Do doby, kdy začíná vyvstávat sám pojem autorství či autenticity jakožto hodnota, na které padělatelé všeho druhu v dobrém i špatném parazitují? Tyto otázky nepokládám proto, aby byly u obhajoby zcela zodpovězeny, pouze je uvádím k diskusi jakožto jedno z možných navázání na dané téma.

Bakalářská práce Lenky Plášilové možná nepřináší žádné nové řešení diskutovaného problému, je však přehledným zpracováním tématu a přesvědčivým vykázáním jeho důležitosti a zajímavosti. Zůstávají zde tu a tam formulační nepřesnosti, jako např. v této větě: „Pro vysvětlení tohoto principu Kulka používá obraz Avignonské slečny, který je velkým historickým milníkem umění (je považován za první kubistický obraz), avšak jeho výtvarná stránka je už méně hodnotná.“ (8) U obhajoby by mohla kolegyně toto tvrzení korigovat tak, aby odpovídalo Kulkovu pojetí. Naopak ke kladům práce patří autorčině zvážení hodnotově neutrálních či dokonce akceptovaných a podporovaných forem falzifikace (reprodukce, restaurování atd.). Všechna tato témata by byla zajímavá pro samostatné bakalářské či diplomové práce.

Gramaticky a stylisticky se text v průběhu psaní výrazně zlepšil, nicméně zde zůstávají technické nedostatky v používání kurzívy, zápisu titulů knih a článků (např. *Jazyky Umění*), v překládání názvů časopisů, nebo ve vyznačení blokových citací. Celkově vzato lze však bakalářskou práci Lenky Plášilové pokládat v těchto ohledech za přijatelnou.

Vzhledem k výše řečenému doporučuji bakalářskou práci Lenky Plášilové k obhajobě, a pokud se její autorka úspěšně vyrovná s námitkami a komentáři oponenta, navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Navrhovaná klasifikace:.....

velmi dobře

.....
podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 5. 6. 2019

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------